

# Recensie: De misleidingsindustrie

Recensie: De misleidingsindustrie – auteur: Els van Diggele[1]

Versie: 03-11-2019

De ondertitel van dit boekje luidt: “Hoe Nederlandse media ons dagelijks beetnemen, een pamflet”. Op welk vlak worden wij op grote schaal misleid? Een intrigerende vraag. Els van Diggele is journaliste van beroep. Haar focus ligt op de vrije nieuwsgaring en zij is kritisch op eenzijdige berichtgeving. Zeker als belangrijke nieuwsfeiten buiten beeld gehouden worden. Zij heeft jarenlang in Israël (in een kibboets, in Tel Aviv en in Jeruzalem) en in de Palestijnse gebieden (in Ramallah) gewoond. Zij kent daardoor de Palestijnse problemen van binnenuit. In een lezing[2] vertelde zij dat tussen 1948 en 1967 in Nederland met veel sympathie gekeken werd naar Israël en het Joodse volk. Na de Zesdaagse oorlog in juni 1967 is dat beeld langzamerhand gekanteld en is er meer sympathie gegroeid voor de Palestijnen, eigenlijk de Arabieren op de Westbank. De Palestijnen worden nu gezien als “onderdrukte, achtergestelde mensen”, die leven in door Israël bezet gebied, terwijl Israël wordt gezien als de “machtige bezetter en onderdrukker”. Omdat Els van Diggele in de Palestijnse gebieden gewoond heeft, weet zij hoe de onderlinge verhoudingen tussen Palestijnen verstoord zijn. Er zijn al jarenlang geen democratische verkiezingen meer gehouden en de huidige ‘president’, Abbas, zit al jarenlang op zijn presidentiële zetel. Deze president ontkent de Holocaust en vindt dat heel Israël aan de Palestijnen toebehoort. Geen ruimte voor Israël dus. Ook houdt hij met valse beloften het zogenaamde ‘Palestijnse vluchtelingenprobleem’ in stand, en dat terwijl de Arabische leiders zelf hun volk opgedragen hebben om weg te trekken. En dan is er de onderlinge machtsstrijd om wie Abbas gaat opvolgen. In de Palestijnse gebieden is er veel corruptie, veel onderlinge intimidatie en grootschalige onderdrukking. Elementaire vrijheden worden ingeperkt: het gebrek aan vrijheid van meningsuiting, van godsdienstvrijheid, van persvrijheid en van onafhankelijke rechtspraak. “De Palestijn kent die vrijheden niet”. En er is strijd tussen Abbas en de machthebbers in de Gaza-strook. Van Diggele wijst er in haar boekje op dat de belangrijkste Nederlandse nieuwsbronnen aan die interne Palestijnse spanningen[3] voorbij gaan. Dat is blijkbaar niet belangrijk genoeg om te beschrijven. Tenzij dat nieuws in het licht gezet wordt van Israël als bezettende macht. Onder het motto: ‘No Jews, no news’. De misstanden van de Palestijnse overheid blijven buiten beeld: de armoede, de werkloosheid, de uitzichtloosheid, de rechtsongelijkheid, het financieel misbruik van (inter)nationale subsidiegelden, de rijkdom en het machtsmisbruik van de Palestijnse leiders. Niet dat Van Diggele geen kritiek heeft op Israël. Nee, daar geeft zij ook voorbeelden van. Haar kritiek richt op het eenzijdige berichtgeving, die de mainstream Nederlandse pers in stand houdt: Israël is slecht en de Palestijnse bevolking is het slachtoffer van Israël.

Wat maakt dit boekje nou tot een bijzondere leeservaring? Het doet een boekje open over eenzijdigheid in de berichtgeving, die partijdigheid tot een standaard maakt. Er is sprake van nalatigheid om balans te brengen in meerzijdige nieuwsvoorziening, terwijl onpartijdige journalistiek de geldende mores moet zijn. Wat dat betreft is dit “pamflet” een eye-opener! Van harte aanbevolen.

Bob de Raadt – Werkgroep Israël & VEG De Ark.

[1]Els van Diggele (2019) – *De misleidingsindustrie. Hoe Nederlandse media ons dagelijks beetnemen; een pamflet* – Uitg. De Geus, Amsterdam.

[2]Op 12 oktober 2019, bij Christenen voor Israël – Nijkerk; een lezing in het kader van het programma 'Israël Thema Talks'.

[3]Zie het boek van Els van Diggele '*We haten elkaar meer dan de Joden. Tweedracht in de Palestijnse maatschappij*'. Uitg. Atheneum-Polak & Van Genneep, Amsterdam, 2017.